

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.616 van 31 juli 2002
in de zaak A. 60.620/X-9412.**

In zake : Armand VERVLOESEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. VAN LOOY,
kantoor houdende te 2235 HULSHOUT,
Grote Baan 210

tegen :

de gemeente HEIST OP DEN BERG.

tussenkommende partij :

René DANEELS (overleden),

Rechtsgeding hervat door :

1. Irma PEETERS,
wonende te 2222 WIEKEVORST,
Kappellekensdreef 20,
2. Ingrid DANEELS,
wonende te 2222 WIEKEVORST,
Zomerstraat 15,
3. Peter DANEELS,
wonende te 2222 WIEKEVORST,
Bouwelstraat 14.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Armand VERVLOESEM op 28 oktober 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 26 juli 1994 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg waarbij aan René DANEELS de vergunning wordt verleend tot het regulariseren van een bestaande garage op een perceel, gelegen te Heist-op-den-Berg (Wiekevorst), Kappellekensdreef, 20, kadastraal bekend Sectie A, nr. 592 b 2;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 17 mei 1995 ingediend door René DANEELS;

Gelet op de beschikking van 19 juli 1995 die de tussenkomst van René DANEELS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de beschikking van 5 april 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 25 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 juni 2002;

Gelet op de beschikking van 16 mei 2002 waarbij voormelde beschikking wordt ingetrokken en waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. VAN LOOY, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de tussenkomende partij op 19 juni 2000 overleden is, dat zijn rechthebbenden op 16 februari 2000 het geding rechtsgeldig hebben hervat;

Overwegende dat René DANEELS op 19 juli 1994 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg een bouwaanvraag heeft ingediend tot het regulariseren van een bestaande garage op een perceel, gelegen te Heist-op-den-Berg (Wiekevorst), Kapellekensdreef, 20, kadastraal bekend

Sectie A, nr. 592 b 2, palende aan verzoekers eigendom; dat het betrokken perceel is gelegen binnen het beheersingsgebied van het bijzonder plan van aanleg "Dorp-Zuid", goedgekeurd bij koninklijk besluit van 13 juni 1974; dat het overeenkomstig de stedenbouwkundige voorschriften van dit bijzonder plan van aanleg is gelegen in een strook bestemd voor gekoppelde en vrijstaande bebouwing; dat het college van burgemeester en schepenen bij het bestreden besluit van 26 juli 1994 de gevraagde vergunning heeft verleend;

Overwegende dat de tussenkomen partij opwerpt dat verzoeker niet doet blijken van een wettig belang bij de gevraagde vernietiging; dat hij dienaangaande betoogt wat volgt :

"Aangezien de tegenpartij VERVLOESEM inderdaad zijn eigendom heeft aangekocht in de staat waarin de kwestieuze eigendom zich thans bevindt.

Aangezien hij door de vrijwillige aankoop van het pand zich op ondubbelzinnige wijze akkoord heeft verklaard met de stand van zaken tussen de kwestieuze eigendommen;

Aangezien men dan ook niet kan aanvaarden dat de tegenpartij VERVLOESEM nog enig wettig belang kan aantonen om zijn vordering te handhaven;

Aangezien derhalve de vordering van VERVLOESEM van zijn vordering dient te worden afgewezen wegens gebrek aan enig wettig belang";

Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoeker eigenaar is van de woning die paalt aan het perceel waarvoor de bestreden vergunning is verleend; dat verzoeker hierdoor alleen reeds van het wettelijk vereiste belang doet blijken, en dit ongeacht of de garage waarvoor de bestreden vergunning is verleend op het ogenblik dat verzoeker deze woning aankocht reeds was opgericht of niet; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de bestreden vergunning "in strijd is met het bijzonder plan van aanleg, goedgekeurd bij K.B. dd. 13 juni 1974"; dat hij het middel uiteenzet als volgt :

"Dat krachtens dit plan in principe geen constructies mogen worden opgericht in de bouwvrije zijtuinzone, waarin zich thans de garage van de Heer DANEELS bevindt.

Dat in uitzonderlijke en onder restrictieve voorwaarden een autogarage kan geplaatst worden : o.a. op minimum 5 meter uit de voorgevelbouwlijn, een zijgevel op de perceelgrens edg.

Dat zelfs in de hypothese dat er een garage in de bouwvrije zijtuinzone zou kunnen geplaatst worden door de Heer DANEELS, de door hem opgerichte constructie nog niet beantwoordt aan alle opgelegde voorwaarden door het bijzonder plan van aanleg.

Dat zelfs indien er een bouwvergunning wordt afgeleverd ter regularisatie van een bestaande constructie, de vergunning niet kan worden verleend wanneer de reeds gebouwde constructie in strijd is met o.a. de voorwaarden van een bijzonder plan van aanleg.

Dat dan ook door het College van Burgemeester en Schepenen ten onrechte met machtsoverschrijding de vergunning aan de Heer DANEELS werd afgeleverd.

Dat bijgevolg deze vergunning onwettig is en dient nietig verklaard te worden";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt :

"Deze bouwvergunning werd verleend op grond van de ligging in het Bijzonder Plan van Aanleg 'Dorp-Zuid' te Wiekevorst (K.B. 13/06/74). Het pand is gelegen in een strook voor gegroepeerde en vrijstaande bebouwing. Aangezien de kavelbreedte minder dan 10 meter bedraagt is de kavel bestemd voor een gegroepeerde bebouwing. Derhalve is een inplanting van de garage op de voorgevelbouwlijn vereist, aangezien de afstand tussen de zijgevels van de woningen, Kapellekensdreef 20 en 22, minder dan 6 meter bedraagt.

De in het verzoekschrift aangehaalde stedenbouwkundige voorwaarden zijn van toepassing op vrijstaande bebouwing en zijn derhalve niet van toepassing in dit geval";

Overwegende dat verzoeker repliceert wat volgt :

"Dat verweerster stelt dat de in het verzoekschrift aangehaalde stedenbouwkundige voorwaarden enkel van toepassing zijn op vrijstaande bebouwing.

- Dat de in het verzoekschrift aangehaalde stedenbouwkundige voorwaarden zich in het Bijzonder Plan van Aanleg 'Dorp-Zuid' bevinden onder de titel 'Voorafgaand Artikel Algemene bepalingen' onder het punt 0.04 ALGEMEEN GELDIGE VOORSCHRIFTEN.

Dat het bijgevolg zeker niet zo is dat deze voorschriften enkel zouden opgenomen zijn onder het artikel betrekking hebbende op de plaatsen bestemd voor vrijstaande bebouwing.

Dat de aangehaalde voorwaarden tot het plaatsen van een garage gelden voor alle plaatsen, zowel deze bestemd voor uitsluitend vrijstaande bebouwing als deze bestemd voor gekoppelde en vrijstaande bebouwing.

Dat de eigenlijke hoofdgebouwen van de Heer VERVLOESEM en de Heer DANEELS als vrijstaand werden opgericht.

- Dat zelfs indien de gebouwen van de Heer VERVLOESEM (voorgevelbreedte vooraan 8,78 m) en zijn buur, de Heer DANEELS (voorgevelbreedte vooraan 10,43 m), ingevolge het B.P.A. gelegen zijn in plaatsen bestemd voor gekoppelde bebouwing, de Heer DANEELS niet gerechtigd is en was een garage tegen de muur van de woning van de Heer VERVLOESEM aan te brengen.

Deze garage bevindt zich in de volgens het B.P.A. genoemde 'strook voor hoofdgebouwen' waarin éénsgezinshuizen kunnen worden opgericht.

De gebouwen die in deze strook worden opgericht dienen te beantwoorden aan het profiel van de gekoppelde bebouwing zoals weergegeven onder punt 2.01,1/. De garage opgericht door de Heer DANEELS beantwoordt hier niet aan.

Op de voorgevelbouwlijn mogen immers bv. o.a. enkel gebouwen geplaatst worden met een hoogte van 6 meter en een zadeldak, terwijl de garage van de Heer DANEELS niet beantwoordt aan deze vereisten.

De bouw van een garage tegen een muur van een woning beantwoordt trouwens niet aan het begrip gekoppelde bebouwing, daar dit een bebouwingswijze is waarbij twee gelijkvormige gebouwen geplaatst worden op dezelfde zijgrens van een perceel, wat in casu niet het geval is : een woning en een garage zijn geen gelijkvormige gebouwen";

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt wat volgt :

"a. In hoofddorde : niet-toepasselijkheid van het B.P.A., goedgekeurd bij K.B. dd. 13.6.1974 :

Aangezien eiser stelt dat de vergunningsverlenende overheid geen rekening heeft gehouden met het B.P.A., goedgekeurd bij K.B. dd. 13.6.1974 en er derhalve ten onrechte op de zitting van het schepencollege dd. 26.7.1994 een bouwvergunning t.v.v. verzoeker werd afgeleverd;

Dat nochtans de garage in 1966 werd opgericht zodat er in casu sprake is van regularisatie doch niet van een nieuwe constructie zodat er geen rekening diende gehouden te worden met het K.B. van 13.6.1974, zijnde van latere datum dan deze van oprichting van de garage;

Dat derhalve het middel van eiser naar recht faalt;

b. In ondergeschikte orde :

Aangezien verzoeker op 19.7.1994 een bouwaanvraag heeft ingediend tot regularisatie van een garage op het kadastraal perceel sectie A nr. 295B langs de Kapellekensdreef 20 te Wiekevorst;

Dat het college van burgemeester en schepenen in zitting van 26.7.1994 de bouwvergunning heeft verleend tot regularisatie van deze garage;

Dat het K.B. waarop eiser zich beroept niet het plan is als bedoeld in art. 17 van de wet van 29.3.1962, houdende organisatie van Ruimtelijke Ordening en van Stedebouw, gewijzigd bij wetten van 22.4.1970 en 22.12.1970;

Dat de in het verzoekschrift aangehaalde stedenbouwkundige voorwaarden van toepassing zijn op vrijstaande bebouwing en derhalve in casu niet van toepassing zijn;

Aangezien het pand immers gelegen is in een strook voor gegroepeerde en vrijstaande bebouwing;

Dat de kavelbreedte minder dan 10 m. bedraagt en bestemd is voor gegroepeerde bebouwing zodat de inplanting van de garage op de voorgevelbouwlijn vereist is aangezien de afstand tussen de zijgevels van de woningen, Kapellekensdreef 20 en 22 minder dan 6 meter bedraagt;

Dat bovendien de constructie in stedenbouwkundig aanvaardbaar materiaal werd opgericht, nl. gevels in baksteen, metselwerk, klein formaat en plat dak in roofing";

Overwegende dat verzoeker in de laatste memorie betoogt dat zowel zijn woning als de woning van de tussenkomende partij met hun rechterzijgevel staan op de rechterperceelgrens, zodat de vrijstaande zijgevel zich links bevindt en de bouwvrije zijtuinzone noodzakelijk links van het gebouw ligt, dat het feit dat in principe op eenzelfde zijgrens dient gebouwd te worden bij een gekoppelde bebouwing niet impliceert dat er langs de andere kant van de woning geen bouwvrije tuinzone vereist is, dat het principe van de gekoppelde bebouwing

niet inhoudt dat er langs beide zijden van een eigendom dient gebouwd te worden op eenzelfde zijgrens, dat dit voor de woning van de tussenkomende partij betekent dat in principe langs de rechtse zijgrens waarop zijn woning is gebouwd, eenzelfde gebouw op dezelfde zijgrens kan worden gekoppeld, en dat het toelaten van de garage betekent dat in feite een aaneengesloten bebouwing wordt vergund, hetgeen in de betrokken strook niet is toegelaten; dat verzoeker voorts betoogt dat, zelfs indien er een garage in de bouwvrije zijtuinzone zou kunnen worden geplaatst, de opgerichte constructie niet beantwoordt aan de in het verzoekschrift reeds aangegeven voorwaarden, o.a. op minimum 5 meter uit de voorgevelbouwlijn, een zijgevel op de perceelgrens edg., en dat het in de memorie van wederantwoord aangevoerde argument dat de vergunde garage niet beantwoordt aan het profiel van de gekoppelde bebouwing zoals weergegeven onder artikel 2, punt 2.01., 1/, van de stedenbouwkundige voorschriften, een antwoord is op het standpunt ingenomen door de verwerende partij en de tussenkomende partij dat de bepalingen in verband met de bouwvrije zijtuinzone niet van toepassing zijn, dat de relevantie van deze bepalingen slechts aan het licht is gekomen na kennisname van het dossier en de standpunten van de andere partijen, en dat alles wat ruimtelijke ordening betreft de openbare orde raakt en bijgevolg steeds kan worden ingeroepen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat het betrokken bouwperceel en de aanpalende woning van verzoeker volgens de voorschriften van het bij koninklijk besluit van 13 juni 1974 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Dorp-Zuid" is gelegen binnen een strook "Artikel 2 Plaatsen bestemd voor gekoppelde en vrijstaande bebouwing (10/15 m)";

Overwegende dat de vergunningverlenende overheid, wanneer zij uitspraak doet over een bouwaanvraag, er als orgaan van het actief bestuur toe gehouden is de reglementering toe te passen die geldt op het ogenblik dat zij over de aanvraag uitspraak doet; dat het betoog van de tussenkomende partij dat aangezien het te dezen gaat om een regularisatie van een garage die reeds was opgericht voor de totstandkoming van het bijzonder plan van aanleg, met dit bijzonder plan van aanleg bij het verlenen van de vergunning geen rekening diende te worden gehouden, niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat het "Voorafgaand artikel Algemene bepalingen" van het bijzonder plan van aanleg onder meer bepaalt wat volgt :

"0.01 Terminologie

Voor de toepassing van de onderhavige voorschriften wordt verstaan onder:

(...)

11/ Bouwvrije zijtuinstrook

Strook grond, met een bepaalde breedte, gelegen tussen de zijgrens van een perceel en de vrijstaande zijgevel van een kopgebouw of van een vrijstaand gebouw en waarvan de diepte gelijk is aan die van de aanpalende bouwstrook.

(...)

19/ Gekoppelde bebouwing

Bebouwingswijze waarbij twee gelijkvormige gebouwen worden geplaatst op dezelfde zijgrens van een perceel en op eenzelfde bouwlijn, zodat zij een harmonisch geheel vormen.

(...)

31/ Vrijstaande bebouwing

Bebouwingswijze waarbij de beide zijgevels van een gebouw op een minimale afstand van de perceelgrenzen zijn geplaatst.

(...).";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de zijgevel van de woning van verzoeker is ingeplant op de perceelgrens met het perceel waarvoor de bestreden bouwvergunning is verleend; dat de strook gelegen tussen de zijgevel van de woning van de tussenkomende partij waarop de vergunde garage is opgericht en de zijperceelgrens geen "bouwvrije zijtuinstrook" is zoals gedefiniëerd in voormeld artikel 0.01., 11/, van de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg; dat de bepalingen van het "Voorafgaand Artikel Algemene Bepalingen" "0.04 Algemeen geldige voorschriften", "4/ Autogarages in de bouwvrije zijtuinstroken" bij ontstentenis van een opgelegde bouwvrije zijtuinstrook niet van toepassing is; dat het middel, in zover het de schending van bedoelde bepalingen aanvoert, niet gegrond is;

Overwegende voorts dat niet blijkt dat de door verzoeker voor het eerst in de memorie van wederantwoord verstrekte precisering dat de vergunde garage niet beantwoordt aan het profiel voor de gekoppelde bebouwing zoals weergegeven onder artikel 2, punt 2.01, 1/, van de stedenbouwkundige voorschriften, niet reeds in het verzoekschrift had kunnen worden aangevoerd; dat deze bepaling de openbare orde niet raakt; dat zij niet voor het eerst op ontvankelijke wijze kan worden ingeroepen in de memorie van wederantwoord; dat het middel in zoverre niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert wat volgt :

"Dat het Schepencollege in zijn besluit verwijst naar de toestemming van de ouders van de Heer DANEELS met de bouw van de garage en met het feit dat verzoeker zijn woning zou gekocht hebben in de staat waarin deze zich bevond.

Dat deze feiten niets te maken hebben met de vraag of er overeenkomstig de Wet op de Stedebouw en Ruimtelijke ordening en de verordenende bepalingen al of niet een garage mag gebouwd worden, zoals dit door de Heer DANEELS gebeurde. Dat de motivering van het Schepencollege bijgevolg niet terzake is.

Dat bovendien de Heer DANEELS beweert dat de garage in 1966 werd opgericht - wat evenwel niet bewezen wordt. Dat geen enkel geschrift wordt voorgelegd waaruit blijkt dat de ouders van hem hiermee instemden.

Dat evenmin van verzoeker kan verwacht worden dat hij onrechtmatig gecreëerde toestanden door de Heer DANEELS dient te dulden. Dat omtrent bouwovertradingen door de Heer DANEELS tussen de Heer DANEELS en verzoeker nooit een overeenkomst werd gesloten";

Overwegende dat noch de verwerende partij noch de tussenkomende partij het tweede middel hebben beantwoord;

Overwegende dat verzoeker het middel in de memorie van wederantwoord onbesproken laat;

Overwegende dat verzoeker in de laatste memorie betoogt dat "in het verzoekschrift werd gesteld dat de motivering gebrekkig (allerlei redenen die niets met de voorwaarden voor het wettig kunnen toestaan van de vergunning worden aangehaald door de gemeente) en onwettig (daar de voorwaarden voorzien in het BPA, waarnaar verwezen wordt niet worden gerespecteerd)" is, dat in de beslissing voor het overige algemeen wordt verwezen naar de wetsbepalingen terzake en naar het bijzonder plan van aanleg in het algemeen, dat hij in het eerste middel heeft aangevoerd dat de vergunning in strijd is met dit bijzonder plan van aanleg, en dat uit het niet beantwoorden van het middel door de verwerende partij en de tussenkomende partij hun instemming met dit middel blijkt;

Overwegende dat het middel zoals geformuleerd in het verzoekschrift aan het college verwijt in het bestreden besluit te verwijzen naar niet relevante en niet bewezen feiten, dat het vermelden van motieven die niet dienend zijn op zich de wettigheid van het bestreden besluit niet aantast; dat het middel in zoverre niet gegrond is;

Overwegende dat, in zover verzoeker in de laatste memorie aanvoert dat dit middel dient te worden begrepen als zijnde gesteund op de schending van de motiveringsplicht doordat alle motieven waarop het bestreden besluit is gesteund onwettig zijn, hij een nieuw middel aanvoert waarvan niet blijkt dat het niet reeds in het verzoekschrift tot nietigverklaring op een duidelijke wijze kon worden aangevoerd; dat het middel in zoverre niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker in een derde middel aanvoert wat volgt :

"De stedenbouwwet legt aan de vergunningsverlenende overheid de verplichting op om elke aanvraag om een vergunning te toetsen aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening en de vergunning te weigeren indien de constructie kennelijk overdreven ongemakken voor de burens zal veroorzaken.

Dat zoals reeds aangehaald verzoeker diverse overdreven lasten heeft ingevolge de constructie van de garage, en de garage thans in strijd staat ongericht met het bijzonder plan van aanleg.

Dat het aan de bevoegde overheid niet toekomt thans ineens een bouwvergunning te verlenen ter regularisatie van de garage omdat er een correctionele zaak hangende is.

Dat het Schepencollege dan ook zijn macht overschreed bij het verlenen van een vergunning aan de Heer DANEELS bij besluit dd. 26.7.1994";

Overwegende dat de verwerende partij, na te hebben vastgesteld op grond van welke voorschriften de bestreden vergunning werd verleend, antwoordt wat volgt :

"Bovendien is de constructie in stedenbouwkundig aanvaardbare materialen opgericht, gevels in baksteenmetselwerk, klein formaat en plat dak in roofing.

In het schrijven van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening dd. 20/03/90 aan de Procureur des Konings bij de Rechtbank van Eerste Aanleg citeren wij volgende zinssnede : 'Uit een onderzoek is gebleken dat de uitgevoerde werken de goede aanleg van de plaats niet in het gedrang brengen, waardoor deze in aanmerking komen voor afgifte van de vergunning'.

Inzake de geldende erfdienstbaarheden (zoals verluchting voor bestaand kelder en plaatselijke geurhinder) doet de verleende vergunning geen afbreuk. Het College wenst terzake geen standpunt in te nemen, aangezien het hier uitsluitend om een burgerrechtelijke aangelegenheid gaat";

Overwegende dat verzoeker repliceert wat volgt :

"De stedenbouwwet legt aan de vergunningverlenende overheid de verplichting op om elke aanvraag te toetsen aan de eisen van de goede plaatselijke ordening en de vergunning te weigeren indien de ontworpen constructie kennelijk overdreven hinder voor de burens zal veroorzaken, waardoor de maat van gewone ongemakken tussen burens overschreden wordt (...)"

Overwegende dat de tussenkomen partij antwoordt :

"Aangezien de Raad van State geen uitspraak kan doen over een burgerlijke aangelegenheid en in casu enkel de verleende bouwvergunning aan de orde is;
Dat immers oorspronkelijk eiser het niet te doen was om de verwijdering van de garage doch wel het stopzetten van vermeende geuren;
Dat derhalve ook dit middel naar recht faalt";

Overwegende dat verzoeker in de laatste memorie betoogt dat het vorderen van schadevergoeding ingevolge een onrechtmatig of hinderend opgesteld gebouw inderdaad tot de bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken behoort, maar dat dit niet wegneemt dat de administraties bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag rekening dienen te houden met de eventuele nadelige gevolgen van de gevraagde vergunning voor andere burgers, dat hij allerlei ongezonde geuren dient te verdragen en dat de zijmuur van zijn woning ingevolge de constructie van de garage regelmatig "drijfnat" wordt, wat ook zijn gevolgen heeft voor de stevigheid van deze muur;

Overwegende dat een middel afgeleid uit de schending van de verplichting van de vergunningverlenende overheid de vergunning te weigeren wanneer uit de gegevens van de zaak blijkt dat de beoogde handelingen of werken kennelijk van aard zijn een overdreven hinder te veroorzaken voor de burens, m.a.w. de maat van de gewone ongemakken tussen burens overschrijdt, is afgeleid uit de schending van een subjectief recht; dat het middel als zodanig niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort; dat het middel niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de nalatenschap van de tussenkomen partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
eenendertig juli 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

J. BOVIN.